
Guhya Uchchishta Ganesha SahasranAmastotra pUrvapIThikA
phalashruti

गुह्यौच्छिष्टगणेशगुह्यसहस्रनामस्तोत्रस्य पूर्वपीठिका फलश्रुति य

Document Information

Text title : pUrvapIThikA and phalashrutiH of guhyanAmauchChiShTagaNeshasahasranAmastotra

File name : guhyauchChiShTagaNeshapUrvapIThikAphalashrutiH.itx

Category : ganesha, sahasranAma

Location : doc_ganesha

Transliterated by : Krishna Vallapareddy krishna321 at hotmail.com

Proofread by : Krishna Vallapareddy

Description/comments : From uDDAmareshvaratantra. See corresponding sahasranAmastotram.

Latest update : May 31, 2021

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 24, 2023

sanskritdocuments.org

Guhya Uchchishta Ganesha SahasranAmastotra pUrvapIThika
phalashruti

गुह्यौच्छिष्टगणेशगुह्यसहस्रनामस्तोत्रस्य पूर्वपीठिका कुलश्रुति य

पूर्वपीठिका

सनक उवाच -

द्वे द्वे मण्डवे विधानाथ गुरुत्तम ।

उपासनानि भिन्नानि बुद्धिभेदकृतानि तु ॥ १ ॥

कलौ हि धैर्यवैकल्यात् साधक भ्रमयन्ति हि ।

केनोपायेन लघुना लघुकालकृतेन य ॥ २ ॥

सधकाः सिद्धिजालानि प्राप्नुयुर्हि कलौ युगे ।

तमलं ज्ञातुमिच्छामि भवन्मुपरसाकुलः ॥ ३ ॥

यदि मे योग्यतास्तीति मन्यते भवता तदा ।

आयक्ष्व करुणासिन्धो कौतुकं मे प्रपूरयन् ॥ ४ ॥

दक्षिणामूर्तिरुवाच -

वत्स वत्स किम्मेव हि भ्रूयते तु त्वयाधुना ।

तव येद्योग्यता नास्ति कस्यान्यस्येह योग्यता ॥ ५ ॥

त्वादृशो यदि लोकेऽस्मिन् शिष्यो लभ्येत कर्तव्यित् ।

तदैव तस्मै शिष्याय गुरुः सर्वं प्रकाशयेत् ॥ ६ ॥

भवान् हि त्रिषु लोकेषु ब्रह्मविद्याप्रचारणे ।

श्रीविद्यायास्तथा खन्दोविद्यायाश्च प्रचारणे ॥ ७ ॥

नियत्या हि नियुक्तोऽसि तन्त्रविद्याप्रचारणे ।

अतः सर्वं प्रकाश्यं ते योग्यं अवाऽसि वत्सक ॥ ८ ॥

यद्यद्विषयविज्ञानं प्रतीच्छा तव जायते ।

तत्तद् विस्रब्धमेव त्वं मां पृच्छस्व निराकुलः ॥ ९ ॥

कलौ ङि क्षिप्रसिद्ध्यर्थं समस्येक उपायराट् ।
 उच्छिष्टगणेशस्य राधनं क्षिप्रसिद्धिदृत् ॥ १० ॥
 उच्छिष्टस्य गणेशस्य पूजनं बहुधा श्रुतम् ।
 तन्मन्त्रा अपि भडवः श्रूयन्ते तन्त्रवेदिभिः ॥ ११ ॥
 उस्तिशब्दं समुख्यार्थं पिशाचीति ततो वदेत् ।
 लिप्पेपदं समुख्यार्थं वह्निजायान्तमुद्धरेत् ॥ १२ ॥
 नवाक्षरोऽयमाख्यात उच्छिष्टस्य गणेशितुः ।
 ऋषिः कङ्गोलनामास्य विराट् छन्द उदाहृतम् ॥ १३ ॥
 उच्छिष्टगणेशो देवः सर्वसम्पत्प्रदायकः ।
 द्वाभ्यां हृद्यमाख्यातां त्रिभिः शिर उदाहृतम् ॥ १४ ॥
 द्वाभ्यां शिष्या समाख्याता वर्म द्वाभ्यां समीरितम् ।
 समस्तेनाऽस्रमाख्यातं पञ्चाङ्गविधिरिरीतः ॥ १५ ॥
 उत्राङ्गकल्पनायां ङि नेत्रत्रयं न विधते ।
 वर्णलक्षं जपित्वा तु मन्त्रमेतं तु साधयेत् ॥ १६ ॥
 आदौ षट्कोशमालिष्य ततो वसुदलद्वयम् ।
 यतुरस्रत्रिविधीभिः सार्धं यन्त्रं समुद्धरेत् ॥ १७ ॥
 पूजयित्वा यन्त्रराजं विधिनेमं सुभक्तितः ।
 सर्वसिद्धिसमृद्धश्रीः साधको भुवि जायते ॥ १८ ॥
 मूलमन्त्राधिपं देवं मध्ये भिन्धौ प्रपूजयेत् ।
 षट्कोशेषु षडङ्गानि पूजयेत्स्थिरमानसः ॥ १९ ॥
 षडङ्गानि मनोरस्य ध्यातव्याश्चाङ्गदेवताः ।
 तुषारस्कृटिकश्यामनीलकृष्णारुणार्थिषः ॥ २० ॥
 वरदाभयधारिण्यः प्रधानतनवः स्त्रियः ।
 पञ्चाङ्गकमनुर्यत्र तत्र पञ्चारमालिप्पेत् ॥ २१ ॥
 पुजापि तत्र कर्तव्या पञ्चाङ्गैरेव मन्त्रैः ।
 आध्याष्टलमूलेषु शक्तीरष्टौ कमाद्यजेत् ॥ २२ ॥
 विद्याभ्या विश्वघात्री य भोगदा विघ्ननाशिनी ।
 निधिप्रदा य पापघ्नी तथा पुण्या शशिप्रभा ॥ २३ ॥

दलेषु य यज्ञेत्तद्भद्रणिमाद्या हि देवताः ।
 अणिमा मणिमा यैव लघिमा गरिमा तथा ॥ २४ ॥
 षशित्वं य वशित्वं य प्राकाम्यं प्राप्तिरेव य ।
 द्वितीयाष्टलाब्जस्य दलेषु ङमशोऽष्टसु ॥ २५ ॥
 वङ्गुत्तुङ्गादिका देवाः सम्पूज्या गणपेश्वराः ।
 वङ्गुत्तुङ्गैक दष्टौ य मङ्गोदरगणननौ ॥ २६ ॥
 लम्बोदराभ्य विकतौ विघ्नराट्पुङ्गवर्णकौ ।
 अङ्गिरष्टलाब्जस्य दलाग्नेष्वपि य ङमात् ॥ २७ ॥
 विघ्ना पूजनीया हि अङ्गुभ्याद्यास्त्वष्टमातरः ।
 ब्राह्मी मङ्गेश्वरी यैव कौमारी वैष्णवी तथा ॥ २८ ॥
 वाराहो य तथेन्द्राणो यामुङ्गां तदनन्तरम् ।
 मङ्गलक्षी य ङमशः पूर्वादिषु हि पूजयेत् ॥ २९ ॥
 यतुरस्रस्याधवीथ्यां द्वितीयायां तथापि य ।
 त्रितीयायामपि तथा लोकपालाष्टकस्य तु ॥ ३० ॥
 वाहनानि तथास्त्राणि दैवतानि प्रपूजयेत् ।
 षन्द्रो वह्निः पितृपतिर्नैरृतो वरुणो मरुत् ॥ ३१ ॥
 सोम षशानः पतयः पूर्वादीनां दिशां ङमात् ।
 वज्रशक्ती दन्डपङ्गौ पशायुधं ततो ध्वजः ॥ ३२ ॥
 शङ्खपस्तथा त्रिशूलश्च शस्त्राण्येषां यथाङ्गम् ।
 अरैवतोऽङ्गमङ्गिषौ नरश्च मकरस्तथा ॥ ३३ ॥
 रुरुरश्च वृषभो वह्नानि यथाङ्गम् ।
 पञ्चावरणङ्कं यन्मृच्छिष्टस्य गणेशितुः ॥ ३४ ॥
 पूजयित्वा विधानेन सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ।
 पञ्चावरणपूज्यमृच्छिष्टस्य गणेशितुः ॥ ३५ ॥
 नवानामपि मन्त्राणां साधारणतया स्मृतम् ।
 तत्तन्मन्त्रस्य साध्यस्य बिन्दुयुक्ते प्रपूजनम् ॥ ३६ ॥
 साध्यस्य देवतृपस्य ध्याने त्वस्ति विशेषकः ।

अन्यक्त साधारणता पऽयावरण पूजने ॥ ३७ ॥

मन्त्रमन्यं शृणोत्वधा सावधानेन छि येतसा ।

कीं कीं पदम् समुख्यार्थं द्वीं द्वीं य पदमुख्यरेत् ॥ ३८ ॥

दुङ्कारं सम्यगुख्यार्थं धे धे शब्द मथोख्यरेत् ।

षट्कारं स्वाहाया युक्तं प्रणवाद्योऽयमी रितः ॥ ३९ ॥

अेकादशाक्षरः सम्यङ् मूलमन्त्रो गणेशितुः ।

ऋष्यादिकं पुरा प्रोक्तं ध्यानपूजादिकं तथा ॥ ४० ॥

अन्यं मन्त्रं गणेशस्योच्छिष्टस्यास्य ब्रवीमि ते ।

अेकदंष्ट्रं यतुर्थ्यन्तं वदेद् उस्तिमुभं ततः ॥ ४१ ॥

लम्बोदरपदं उन्तं उच्छिष्टेति पदं ततः ।

आत्मनेऽङ्कुशबीजं य ऽलङ्कारं लुवनेश्वरीम् ॥ ४२ ॥

दुं धे धे पदमुख्यार्थं स्वाहाकारं समुख्यरेत् ।

सप्तविंशतिर्बिर्बर्णैः मन्त्रः प्रोक्तो गणेशितुः ॥ ४३ ॥

ऋष्यादिध्यानपूजान्तं यथापूर्वं समाख्यरेत् ।

मन्त्रान्तरं संशृणुष्वोच्छिष्टपूर्वगणेशितुः ॥ ४४ ॥

ओङ्कारमुख्यरेदादौ नमो भगवते पदम् ।

अेकदम्प्राय सम्भाष्य उस्त्यन्ते मुभशब्दतः ॥ ४५ ॥

लम्बोदरपदं उन्तं उच्छिष्टेति पदं ततः ।

महात्मने पदं प्रोक्त्वा वदेदङ्कुशबीजकम् ॥ ४६ ॥

अलङ्कारं मायया युक्तं दुं धे धे य समुख्यरेत् ।

स्वाहान्तो मन्त्राख्यातः सम्यङ् षट्त्रिंशदक्षरः ॥ ४७ ॥

ऋष्यादिकं पुरा प्रोक्तं षड्बीजैरङ्गकल्पना ।

ध्यानपूजादिकं सर्वं मन्त्री पूर्ववदाख्यरेत् ॥ ४८ ॥

बलिमन्त्रं गणेशस्य शृर्त्तुवा बुद्धौ छि धार्यताम् ।

ॐ गं दुं क्लौं समुख्यार्थं ऽलौं उच्छिष्टगणेषदम् ॥ ४९ ॥

ततः शाय मलायक्षायायं बलिरिति स्मृतः ।

अनेन मनुना मांसं कृलं वापि बलिं उरेत् ॥ ५० ॥

अेतत्पूर्वांक्तमन्त्रेषु यथा ध्येयो गणेशधिपः ।
 ऋणोत्ववदितमना ध्यानश्लोकं तथाधुना ॥ ५१ ॥
 रभ्योद्भिन्नारुणतरमणिप्रातसंशोभिकान्ति
 सम्भिभ्राणं करकिसलयैः पाशामप्यभुशाहम् ।
 साभीतीष्टे त्रिनयनयुतं रक्तमाल्यांशुकाढ्यं
 उच्छिष्टाभ्यं गणपतिममुं संस्मरेत्यन्नसंस्थम् ॥ ५२ ॥
 अस्मिन् बलिमन्त्रे तु ध्याने स्यात्किञ्चिदन्तरम् ।
 यतुर्भुजं त्रिनेत्रं य रक्तवर्णं कराम्भुजैः ॥ ५३ ॥
 पशाङ्कुशौ मोदकानां पात्रं दन्तं य भिन्नतम् ।
 कमलासन आसीनमुन्मत्तं गणनायकम् ॥ ५४ ॥
 ध्यायेदत्र बलेर्मन्त्र उच्छिष्टस्य गणेशितुः ।
 मनुमन्यं गणेशस्योच्छिष्टाप्यस्य मङ्गोप्रभोः ॥ ५५ ॥
 तव ब्रवीमि वात्सल्याच्छृणोत्वित्थि कुमारक ।
 प्रणवो भुवनेशी य स्मृतिभिन्दुसमन्विता ॥ ५६ ॥
 ततो नवाक्षरशैव सम्प्रोक्तो द्वादशाक्षरः ।
 आदित्रयद्विरावृत्या लृदयाद्विषडङ्गकम् ॥ ५७ ॥
 ध्यानपूजाविधाने तु नवार्णिकवदायरेत् ।
 शृणु मन्त्रान्तरं वत्सोच्छिष्टाप्यस्य गणेशितुः ॥ ५८ ॥
 तारं लृदुच्छिष्टपदं गणेशाय नवाक्षरः ।
 ओकोनविंशत्यार्णोऽयं मुन्याधाः पूर्ववत्स्मृताः ॥ ५९ ॥
 त्र्यगद्वित्रिद्विद्विभिश्च मन्त्रार्णैः स्यात्षडङ्गकम् ।
 अेतावत्सु ङि मन्त्रेषु ब्रह्मचारितया स्थितः ॥ ६० ॥
 ध्यातव्यः साधकैर्देव उच्छिष्टाभ्यो गणेशिता ।
 षतः परतरं मन्त्रद्वितयं तस्य विद्यते ॥ ६१ ॥
 समाधिकत्रिंशदार्णो द्वात्रिंशदक्षरोऽपि य ।
 अनयोर्द्विद्वयोर्मन्वोरुच्छिष्टाभ्यगणेशिता ॥ ६२ ॥
 विवस्त्रपल्यां सुरते प्रवृत्तत्वेन चिन्त्यते ।
 शुण्डाडस्तेन जायाया लालयंश्च कुयद्भयम् ॥ ६३ ॥

मडान्निपुरसुन्दर्या यदायुधयतुष्टयम् ।
तदेव धारयन्नेवो ध्यातव्योऽत्र गणेशिपिः ॥ ६४ ॥
प्रणवं लुट्भगवते ऐकदम्प्राय वै वदेत् ।
ततो ऽस्तिमुपं उन्तं तथा लम्बोदरे ततः ॥ ६५ ॥
वदेदुच्छिष्टशब्दान्ते मडात्मानं य उन्तगम् ।
पशमङ्कुशमाये य विघ्नवीजं य घेद्भयम् ॥ ६६ ॥
वह्निजायावधिं समन्त्रिशदार्णो मनुर्मतः ।
गिरिपुङ्क्तिशराद्यब्धियुगार्णैरङ्गकल्पना ॥ ६७ ॥
तारो ऽस्तिमुपं उन्तं लम्बोदरपटं ततः ।
तथोच्छिष्टमडात्मानं पशाङ्कुशत्रपास्ततः ॥ ६८ ॥
कामत्रपावर्म घेधे उच्छिष्टायाग्निवल्बला ।
द्वात्रिंशदक्षरो मन्त्रो गणेशस्य मडात्मनः ॥ ६९ ॥
रसेषुसमाष्टयुगनेत्रार्णैरङ्गकल्पना ।
सामन्त्रिशदार्णमन्त्रद्वात्रिंशदार्णयोर्द्ध्योः ॥ ७० ॥
गणकःस्याद्दृषिश्छन्दो गयत्री देवता ततः ।
उच्छिष्टपदपूर्वश्च गणानाथः समीरितः ॥ ७१ ॥
द्वात्रिंशदार्णको मन्त्रः सर्वतन्त्रेषु गोपितः ।
जम्वा यं मन्त्रराजं तु सर्वसिद्धीश्वरो भवेत् ॥ ७२ ॥
गुड्यनामसदस्राभ्यस्तवपाठेऽपि योग्यता ।
अस्यैव मन्त्रराजस्य राधनेन हि जायते ॥ ७३ ॥
अष्टाविंशतिवार्णात्ममनुराट्साधकैरपि ।
गुड्यनामसदस्रेऽस्मिन् सम्प्रवेष्टुं हि शक्यते ॥ ७४ ॥
यत शेष मनुश्रेष्ठः सर्वमन्त्रप्रसाधकः ।
अष्टाविंशतिवार्णात्मा सर्वमन्त्रप्रवेशकः ॥ ७५ ॥
सङ्गुम्नामसादस्रस्यादावेष प्रशस्यते ।
सर्वेषामपि मन्त्राणामादावेष हि साध्यते ॥ ७६ ॥
ऐकवर्णं समारभ्य यो यो मन्त्र उदीरितः ।
तत्तस्मिन्निष्ठे निर्भाका मनुनानेन योग्यता ॥ ७७ ॥

अेकवर्णं समारभ्य यो यो मन्त्र समीरितः ।
 तत्तस्मिन्दि गणेशान अेतत्स्तोत्रेण पूज्यते ॥ ७८ ॥
 वत्साधुनातिगुप्तं हि गुह्यनामसालसकम् ।
 वक्ष्यामि भवतेऽद्यैव शृणु तत्परमानसः ॥ ७९ ॥
 यं श्रुत्वा सर्वलोकेषु नान्यज्ज्ञातव्यमस्ति ते ।
 यं श्रुत्वा सर्वलोकेषु नान्यश्चोतव्यमस्ति ते ॥ ८० ॥
 यं लब्धा नापरं लाभं मन्यसे त्वं ततोऽधिकम् ।
 द्वात्रिंशदण्डे मन्त्रे यदृष्यादि समीगितम् ॥ ८१ ॥
 तदेवात्रानुसन्धेयं नामसालसकेऽपि य ।
 यस्मिन् यस्मिंस्तु रूपे हि गणेशान उपास्यते ॥ ८२ ॥
 तत्तत्प्रसादलाभार्थं स्तुतिरेषा प्रयुज्यते ।
 उद्गामरेशतन्त्रेऽस्मिन् पटले क्षिप्रसाधने ॥ ८३ ॥
 सङ्गुप्तनामसालसपूर्वभागः समाप्यते ॥ ८४ ॥

कुलश्रुतिः ।

षट् तु नामसालसमुच्छिष्टगणेशस्य तु ।
 सर्वनामसालेषु क्षिप्रसिद्धिविधायकम् ॥ १ ॥
 गुप्तानामपि सङ्गुप्तं सर्वशक्तिसमर्पकम् ।
 मासेनैकेन सर्वासां सिद्धीनां हि विधायकम् ॥ २ ॥
 अनेन सदृशं स्तोत्रमन्यद्भवति न विद्यते ।
 विना त्रिपुरसुन्दर्या गुप्तनामसालसकम् ॥ ३ ॥
 यद्यत्कुलं समुद्दिष्टम् गुप्तनामसालसके ।
 तत्तत् सर्वमतिक्षिप्रं सिद्ध्यत्यत्र न संशयः ॥ ४ ॥
 शरीरद्वयसम्बद्धसर्वरोगविनाशनम् ।
 अनाद्यविधायिध्वंसि ब्रह्मविद्याप्रदाशकम् ॥ ५ ॥
 शरीरे वर्तमानेऽपि विकलेवरमुक्तिभाङ् ।
 साधको जायतेऽनेन गुह्यनामजपेन तु ॥ ६ ॥

सखिदानन्दरूपेन वर्तमानो हि साधकः ।
नामरूपस्य साडल्यमुच्छिष्टत्वेन पश्यति ॥ ७ ॥
सिद्धस्य धीरवर्यस्य करणत्रययेष्टितम् ।
उपासनरूपमेव सम्बिभाति न संशयः ॥ ८ ॥
शुवन्नेव हि मुक्तः स उच्छिष्टस्य गणेशितुः ।
विदधानः सपर्यां तु सर्वदैव हि दृश्यते ॥ ९ ॥
तावत्पूजां सधकोद्ध उच्छिष्टस्य मडाप्रभोः ।
क्रियाकलापजटिलां जपडोमादिनिर्भराम् ॥ १० ॥
पञ्चावरणयक्तीयां कुर्यात् संस्थिरमानसः ।
यावत्सर्वं निजं कर्म संशान्तकर्तृतादिकम् ॥ ११ ॥
मरीचिकाजलप्रायमुच्छिष्टपदमाप्नुयात् ।
नामरूपस्य साडल्यमुच्छिष्टपदमाप्नुयात् ॥ १२ ॥
नामरूपात्मिका निष्टा येषां तेषामियं स्तुतिः ।
कलौ हि पापभङ्गुले सर्वपापप्राणाशिका ॥ १३ ॥
एतं हि स्तोत्रग्रन्थानां सर्वेषां नायकायते ।
वैदिकैस्तान्त्रिकैर्वापि जपयज्ञादिभिस्तदा ॥ १४ ॥
यद्यत्पुण्यं कृच्छ्रसाध्यमश्वमेधादिभिस्तथा ।
तत्तत्सर्वमतिक्षिप्रं लघूपायेन साध्यते ॥ १५ ॥
अश्वमेधस्य कोटीनां यत्पुण्यं श्रुतिसम्मतम् ।
तदत्र गुड्यसाडस्रपठनेन हि सिद्ध्यति ॥ १६ ॥
सङ्गुप्तनामसाडस्रपठनाद्या हि साध्यते ।
सा शक्तिरश्वमेधस्याष्टकोट्यापि न सिध्यति ॥ १७ ॥
एतं नाम साडस्रं तु सर्वविद्याप्रकाशकम् ।
अष्टावधानविद्यायां शतावधानकेऽपि य ॥ १८ ॥
साडस्रिकावधानेऽपि सर्वविद्यास्वयङ्ग्रहे ।
येतादृशं स्तोत्रमन्यन् नोपकारि न संशयः ॥ १९ ॥
प्रतिवादिमुपस्तम्भे गणेशस्य मडाप्रभोः ।

उच्छिष्टस्य स्तोत्रमेतद्विस्मापककृत्वप्रदम् ॥ २० ॥

मनुष्यतारुषिताद्धि प्रमादादिकलङ्घितात् ।

गुरोः सम्पाद्यते विद्या या सा विद्याधिदेवता ॥ २१ ॥

स्वयङ्गुडाश्लेषमार्गमनुरुन्धे छि साधके ।

अनुभवैकगम्यं तु गुह्यनामप्रसादनम् ॥ २२ ॥

ठदं नामसदस्रम् तु सर्वसम्पत्प्रदायकम् ।

धनधान्यसुताद्यष्टलक्ष्मीवृन्दप्रवर्धकम् ॥ २३ ॥

सर्ववन्ध्यात्वदोषघ्नं सत्सन्तानप्रदायकम् ।

सर्वज्वरार्तिशामनं दीर्घायुष्यप्रदायकम् ॥ २४ ॥

धर्ममर्थं काममोक्षौ षट्ठीदं प्रदास्यति ।

निष्कामो वा सकामो वा सर्व ऐतत्प्रसाधयेत् ॥ २५ ॥

द्वात्रिंशद्दर्शकं मन्त्रं सदस्रावृत्तिकं जपेत् ।

गुह्यनामसदस्राभ्यमेतद् भक्त्या ततः पठेत् ॥ २६ ॥

येवं तु सधकश्रेष्ठो वर्षमात्रं प्रयत्नतः ।

निशीथिन्यां मुक्तकेशः प्रजपेत्स्थिरमानसः ॥ २७ ॥

अष्टसिद्धिमवाप्नोति भेयरीमेलको भवेत् ।

समस्तेष्वपि लोकेषु तस्यासाध्यं न विद्यते ॥ २८ ॥

द्वात्रिंशद्दर्शकं मन्त्रं मातृकापरिवेष्टितम् ।

मासमेकं प्रतिदिनमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ २९ ॥

ततस्तु नामासदस्रं प्रत्यहं भजित्तः पठेत् ।

सिद्धिसन्धाः समायान्ति सधः साधकतल्लजम् ॥ ३० ॥

पुस्तके लिपितं मन्त्रं दृष्ट्वा जपति यो नरः ।

स साधकाधमभ्रष्टो योगिनीशापलागभवेत् ॥ ३१ ॥

आचार्योद्धात्सिद्धमन्त्रान्मनुं लब्ध्वा विधानतः ।

साधकोद्धः सधे येव सिद्धमन्त्रो भविष्यति ॥ ३२ ॥

मन्त्राराधनकालेऽपि सादस्रपठेऽपि य ।

पत्नीयोन्त्यां न्यस्तविङ्गो ध्यातव्योऽत्र गणेशधिपः ॥ ३३ ॥

शुण्डाडस्तेन जायाया संलालितोरुजद्रयः ।
 तारहद्रयगम्भीजैर्भाजशक्ती य कीलकम् ॥ ३४ ॥
 ताम्भूलयर्वणायुक्तः पत्न्यालिङ्गतदेडकः ।
 मुक्तकेशो विवस्त्रश्च कुर्याधाराधनं परम् ॥ ३५ ॥
 जननाशौचयुक्तो वा मरणाशौचयुक् तथा ।
 जपं कुर्वन्ति धीरोऽयं सद्यः सिद्धिं प्रश्यति ॥ ३६ ॥
 रजस्वलायाः कन्यायाः समीपे जपतत्परः ।
 योगिनीनां यतुःषष्टिकोटिं दासीकरोति हि ॥ ३७ ॥
 पितृभूमौ निशीथिन्यां प्रत्यहं घैर्यसम्युतः ।
 मातृकापुटितं मन्त्रमष्टोत्तरशतं जपेत् ॥ ३८ ॥
 साधकतल्लजस्यास्य यावन्मासं समाप्यते ।
 निश्चितं मन्त्रसिद्धिः स्यादित्युक्तं तन्त्रवेदिभिः ॥ ३९ ॥
 गुरुं सन्तोषयेद् भक्त्या भूषणाच्छादनादिभिः ।
 गुरोः सन्तोषमात्रेण मन्त्रसिद्धिर्भवेद् ध्रुमम् ॥ ४० ॥
 गुरुभूलमिदं सर्वमित्याहुस्तन्त्रवेदिनः ।
 गुरुं विलङ्घ्य मन्त्रेऽस्मिन् नाधिकारः सुरेष्वपि ॥ ४१ ॥
 अेतस्य मन्त्रराजस्य प्रयोगः क्रियते यदि ।
 गुरोर्नुज्ञां विना तस्य नाशः सद्यः प्रजायते ॥ ४२ ॥
 शिवे रुष्टे गुरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न कश्चन ।
 यस्य देवे य मन्त्रे य गुरौ य त्रिषु निश्चला ॥ ४३ ॥
 न व्यवच्छिद्यते भक्तिः तस्य सिद्धिरदूरतः ।
 गुरोस्तु पाहुकामन्त्रं स्मृत्वा शिरसि पडुजे ॥ ४४ ॥
 मडतीं पाहुकामेवाथवा स्वशिरसि स्मरन् ।
 सर्वमन्त्रेषु संसिद्धिमनायासेन गच्छति ॥ ४५ ॥
 गुरुपाहुस्मृतिं हित्वा संसिद्धिपथिषोरणुम् ।
 कोट्यावृत्तिजपेनापि तस्य मन्त्रो न सिद्ध्यति ॥ ४६ ॥
 यस्य कस्यापि मन्त्रस्यालन्ध्र्योयं हि विधिः स्मृतः ।
 उच्छिष्टस्य गणेशस्य जागर्त्येष विशेषतः ॥ ४७ ॥

मडती पादुकेषा हि सर्वविधौघविग्रहा ।
आदिनाथस्य तद्विधा शब्दरुपं वपुर्मता ॥ ४८ ॥
तेनास्याः स्मरणत्सधः सर्वमन्त्रो हि सिद्ध्यति ।
ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय साधकः स्थिरमानसः ॥ ४९ ॥
प्रत्यङ् दक्षिणामूर्तेर्मडतीं पादुकां सुधीः ।
अष्टाविंशतिवारं तु स्मृत्वा यद्गुह्य साधयेत् ॥ ५० ॥
सद्यपि ब्राह्मणश्रेष्ठः कुलद्रव्यपरायणः ।
तदानेन विधानेन कर्तव्यं वीरसाधनम् ॥ ५१ ॥
मद्यं मांसं य मत्स्यं य मुद्रां मैथुनमेव य ।
एति मपञ्चकं दृश्या राधयेभ्य गणेष्विपम् ॥ ५२ ॥
येतेशां नित्यता ज्ञेया ऽयच्छिष्टस्य प्रपूजने ।
प्रतिनिध्वर्षणां त्वत्र न हि देवप्रसादकम् ॥ ५३ ॥
तथापीड कलौ केचिद् ब्रह्मियुर्वशुनादिकम् ।
सम्प्रदायानुरोधेनानुतिष्ठतु हि साधकः ॥ ५४ ॥
लक्षमानं जपेन्मन्त्रं दशांशं जुहुयाद्धृतैः ।
तर्पणानि दशांशेन कुर्यान्मार्जनभोजने ॥ ५५ ॥
कलौ हि सर्वमन्त्राणां यतुर्गुणजपो भवेत् ।
अेवं संसिद्धमन्त्रस्तु प्रयोगानाथरेत्ततः ॥ ५६ ॥
धनं धान्यं सुतान् पौत्रान् सौभाग्यमतुलं यशः ।
प्राप्नोति साधकश्रेष्ठो गणेशस्य प्रसादतः ॥ ५७ ॥
ललितानामसाडस्रमुच्छिष्टगणपस्य य ।
स्तोत्रद्वयं साधकानां सर्ववाञ्छाप्रपूरणम् ॥ ५८ ॥
द्वयोरथ्यनयोर्मध्ये नान्तरं किञ्चिदस्ति हि ।
स्तोत्रयोरनयोर्थस्तु भेदकृत् पापकृच्छि सः ॥ ५९ ॥
उच्छिष्टगणनाथस्य मन्त्रेष्वेषु न शोधनम् ।
सिद्धारिचक्रयिन्ता न प्राप्ताश्चेत्सिद्धिदा गुरोः ॥ ६० ॥
मनवोऽमी सदा गोप्या न प्रकाश्या अेतस्ततः ।

द्वात्रिंशदण्डे मन्त्रे विशिष्टोऽयं विधिः स्मृतः ॥ ६१ ॥

अथमेव विधिर्ग्राह्यो देवीषोऽशवण्डे ।

राज्यं देयं शिरो देयं न प्रदेयमिदं द्रव्यम् ॥ ६२ ॥

महत्पदसमायुक्तपादुका भुवि दुर्लभा ।

एतं द्रव्यात्सुसङ्गुमा न देया यस्य कस्य तु ॥ ६३ ॥

प्रणवादिस्त्रितारीयुग्ं आलाबीजकशोभिता ।

वाणीभूबीजसंयुक्ता उंसत्रयसमन्विता ॥ ६४ ॥

भेयरीबीजसम्भिन्ना नवनाथसुशोभिनी ।

प्रसादश्रीसमायुक्ता नवनाथविलोमका ॥ ६५ ॥

पराप्रसादबीजाढ्या मडागणेशमन्त्रका ।

आलाषऽक्षरीयुक्ता योगआलाविजृम्भिता ॥ ६६ ॥

अन्नपूर्णासमायुक्ता वाजिवाडाविलासिनी ।

सौभाग्यपूर्वविधायुज्मलाषोऽशिकान्विता ॥ ६७ ॥

उच्छिष्टपूर्वयाण्डालीसमायुक्तसुवित्राडा ।

त्रयोदशाण्णवाग्देवीसमुल्लसितमूर्तिका ॥ ६८ ॥

नकुलीमतृसंयुक्ता मडामतऽग्निनीयुता ।

लघुआर्तालिकायुक्ता स्वप्रवार्तालिकान्विता ॥ ६९ ॥

तिरस्कृतिणिकायुक्ता मडावार्तालिकायुता ।

पराबीजसमायुक्ता लोपमुद्राविजृम्भिता ॥ ७० ॥

त्रयोदशाक्षरीलाटिङ्गामिविधासमन्विता ।

द्विजपङ्क्त्यर्णसंयुक्तोच्छिष्टगणपसंयुता ॥ ७१ ॥

मडावाक्यमडामातृयतुष्टयविलासिनी ।

यतुर्विशतित्वर्णात्मदक्षिणामूर्तिशोभिनी ॥ ७२ ॥

पुनर्दसत्रयाड्डा रसावाणीसमापिता ।

श्रीविधानन्दनाथेति तत आत्मक उच्यरेत् ॥ ७३ ॥

श्रीयथानन्दनाथेति ततश्च श्रीमडापदम् ।

पदुकां तु समुच्यार्थं पूजयामि पदं ततः ॥ ७४ ॥

नाम षति समुख्यार्थं मलतीं पदुकां स्मरेत् ।
मलती पदुकेयं तु सर्वतन्त्रेषु गोपिताम् ॥ ७५ ॥
प्रातः सायं च सञ्चिन्त्या मलासिद्धिप्रदायिनी ।
पादुकायाः परो मन्त्रोः त्रैलोक्येपि न विद्यते ॥ ७६ ॥
मलतीं पादुकां स्मृत्योच्छिष्टाभ्यस्य गणेशितुः ।
मन्त्रराजस्य संसिद्ध्यै प्रयतेतेऽ साधकः ॥ ७७ ॥
उच्छिष्टस्य गणेशस्य संराधनावलम्बने ।
साधकैर्घैर्यवत्त्वेन वर्तितव्यं प्रत्यक्षतः ॥ ७८ ॥
तादृश्यां घैर्यसम्पत्तौ असाध्यं नहि विद्यते ।
प्रमाणं मेरुतन्त्रीयं विस्मृतव्यमिदं न तु ॥ ७९ ॥
रमादिषोडशीदीक्षा सम्पूर्णाभ्या गुरुत्तमात् ।
लभ्या येन हि तस्यैवोच्छिष्टोपास्तौ हि योग्यता ॥ ८० ॥
षोडशीसाधकादन्य उच्छिष्टाभ्यं गणेश्वरम् ।
शास्त्रमेनमनादृत्य सिंसाधयिषुरुद्यतः ॥ ८१ ॥
कुलस्य पशुपुत्राणामात्मनश्च धनस्य च ।
नाशमेव प्रपश्यन्ति गच्छेय्य रौरवादिभ्यः ॥ ८२ ॥
देशिकापसदान्मन्त्र उच्छिष्टस्य गणेशितुः ।
गुड्यमाणो हि यापल्याद् उन्ति शिष्यं गुरुं तथा ॥ ८३ ॥
नियमोल्लङ्घिनं शिष्यं योगिनीनां कुधा दडेत् ।
अयुक्तस्य हि शिष्यस्योपदेशारं दडेत्तथा ॥ ८४ ॥
उच्छिष्टसाधनात्पूर्वमष्टाविंशतिवर्षिकम् ।
मलागणाधिनाथस्य मन्त्रराजमनुत्तमम् ॥ ८५ ॥
साधयेत्साधको धृत्या ङ्यन्यथाऽनर्थमाचरेत् ।
अनन्तरं हि आलाया मन्त्रं संसाध्य साधकः ॥ ८६ ॥
सौभाग्यपूर्वविधायां सिद्धिं गच्छेद्दि यत्नतः ।
द्वितीयमभिषेकं च ततो लभ्या गुरुत्तमात् ॥ ८७ ॥
पूर्वाभिषेकनामानं संसाधयेय्य षोडशीम् ।
तारादिषोडशीभेदाः सन्ति यद्यपि वत्सक ॥ ८८ ॥

श्रीबीजेन समारब्धा षोडशीड तु गुह्यते ।

त्रिपुरां षोडशीं नाम साधयित्वा ऋषिसाधकः ॥ ८८ ॥

उच्छिष्टाप्यं गणेशानं ततो धृत्या छि साधयेत् ।

द्वात्रिंशदष्टिके मन्त्रेऽथ समाधिकवर्णिके ॥ ९० ॥

सधकस्येड संसिद्धिरनायासेन दृश्यते ।

अत एमं स्तोत्रराजं सङ्गोपाय प्रयत्नतः ॥ ९१ ॥

अष्टोत्तरं सडस्रं तु स्तोत्रस्यास्य छि सेवनम् ।

यत्तुर्दशकसंयुक्तयत्तुर्युक्तयत्तुश्शती ॥ ९२ ॥

साडस्री मन्तराजस्य सञ्जमितरपि साधकम् ।

सर्वज्ञत्वादिसिद्धिर्धौघं सिद्धिश्चाणिमादिकाः ।

सङ्गमयेद्धि तत्रैव जगद्धिस्मयकारिणीः ॥ ९३ ॥

दक्षिणाभिमुपेशस्य सकाशाद्धि कुमारकः ।

स्तोत्रस्यैतस्य संश्रुत्या सधोऽजायत निर्वृतः ॥ ९४ ॥

उडुामरेशतन्त्रेऽस्मिन् पटले क्षिप्रसाधने ।

गुह्यनामकसाडस्रे हलभागः समाप्यते ॥ ९५ ॥

उडुामरेशतन्त्रेऽस्मिन् पटले क्षिप्रसाधने ।

गुह्यनामसाडसाप्यस्त्रिंशोऽध्यायः समाप्यते ॥ ९६ ॥

एति गुह्यौच्छिष्टगणेशगुह्यसहस्रनामस्तोत्रस्य पूर्वपीठिकासहित हलश्रुतिः समाप्ता ।

॥ एति सर्वं शिवम् ॥

Encoded and proofread by krishna vallapareddy krishna321 at hotmail.com

—
Guhya Uchchishta Ganesha SahasranAmastotra pUrvapIThikA phalashruti

pdf was typeset on September 24, 2023

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

